

Η πράσινη μετάβαση θα αυξήσει τον πληθωρισμό σε βασικά αγαθά και υπηρεσίες

Κόντρα στο «αγνό» ξεκίνημα που στόχο είχε την προστασία του περιβάλλοντος από τον ανθρώπινο αντίκτυπο, η «πράσινη μετάβαση» έχει μετατραπεί σε ένα ακόμη ένα εργαλείο για υπερπλουτισμό των λίγων σε βάρος των πολλών.

Επιπλέον, αν διαβάσετε την πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ με τίτλο «Προοπτικές Απασχόλησης 2024: Η Μετάβαση στο Net Zero και η Αγορά Εργασίας», θα δείτε ότι το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των εργαζομένων παγκοσμίως θα αντιμετωπίσουν μεγάλες δυσκολίες εξαιτίας της πράσινης μετάβασης.

Η έκθεση απεικονίζει τη φτωχοποίηση των πολιτών και υποδηλώνει ανεπαίσθητα ότι η επίτευξη του ουδέτερου επιπέδου εκπομπών (Net Zero) θα αποτελέσει σημαντικά μεγαλύτερη πρόκληση από ό,τι αναμενόταν αρχικά.

Τι σημαίνει αυτό: Ότι ο απλός πολίτης, θα είναι πιο φτωχός.

Στην έκθεση αναφέρεται ότι το 20% των εργαζομένων παγκοσμίως θα ευνοηθούν από τις νέες θέσεις εργασίας στον κλάδο της πράσινης ενέργειας. Ωστόσο, το υπόλοιπο 80% θα αντιμετωπίσει δυσκολίες.

Επιπλέον, στην έκθεση αναφέρεται ότι «τα νοικοκυριά με χαμηλό εισόδημα και τα αγροτικά νοικοκυριά συνήθως ξοδεύουν περισσότερα σε αγαθά και υπηρεσίες με

μεγαλύτερα αποτυπώματα άνθρακα, όπως ενέργεια και τρόφιμα, επειδή είναι συνήθως απαραίτητα αγαθά».

Ως εκ τούτου, όπως επισημαίνει και ο οικονομολόγος Daniel Lacalle, οι πολιτικές μετριασμού του κλίματος αυξάνοντας τη σχετική τιμή των αγαθών έντασης άνθρακα, θα επηρεάσουν δυσανάλογα αυτά τα νοικοκυριά ως καταναλωτές, με ισχυρό αντίκτυπο στην πραγματική αξία του εισοδήματος και των μισθών τους.

Οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις στην τιμολόγηση του άνθρακα σε πολλές χώρες έχουν πράγματι αποδειχθεί οπισθοδρομικές.

Η ανακύκλωση των εσόδων από τους φόρους άνθρακα με τη μορφή επιδομάτων προς τα νοικοκυριά μπορεί να καταστήσει αυτό το είδος μεταρρύθμισης προοδευτικό. Όμως, η στόχευση αυτών των επιδομάτων προς τις ανάγκες των νοικοκυριών είναι το κλειδί για την αποδοτικότητα του κόστους.

«Έτσι, είμαστε καταδικασμένοι. Κοιτάξτε το καταστροφικό αποτέλεσμα του φόρου άνθρακα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τι έχει κάνει στον πληθωρισμό αγαθών και υπηρεσιών και τη ευρεία αύξηση της δυσανεξίας μεταξύ των πολιτών», σχολιάζει ο Daniel Lacalle, συνεχίζοντας:

«Γιατί γνωρίζουμε ότι οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής δεν θα αντιμετωπίσουν τον οπισθοδρομικό αντίκτυπο των κεϋνσιανών πολιτικών; Γιατί δεν το έχουν κάνει ποτέ. Το να υποστηρίζεις ότι αυτή τη φορά θα είναι διαφορετική είναι ανεύθυνο όταν η ίδια έκθεση του ΟΟΣΑ δείχνει τα καταστροφικά αποτελέσματα των “περιεκτικών” πολιτικών και αναδιανεμητικών πολιτικών από το 2019.

Η έκθεση χαιρετίζει τα καλά νέα για τα χαμηλά ποσοστά ανεργίας. Ωστόσο, αυτή η δημοσίευση αποτυγχάνει να αναγνωρίσει την ευκολία χειραγώγησης των ποσοστών ανεργίας. Πράγματι, η έκθεση δεν κάνει αυτή τη σύνδεση, αλλά υπογραμμίζει πώς η συμμετοχή στο εργατικό δυναμικό έχει παραμείνει στάσιμη ή μειώθηκε και πώς μειώθηκαν οι πραγματικοί μισθοί ενώ οι μέσες ώρες εργασίας ανά εργαζόμενο έχουν πέσει στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Εάν το ποσοστό ανεργίας έχει μειωθεί αλλά οι μέσες ώρες εργασίας ανά εργαζόμενο είναι σταθερές, το ποσοστό συμμετοχής στην εργασία έχει υποχωρήσει και οι πραγματικοί μισθοί έχουν μειωθεί, τότε δεν υπάρχει πραγματική βελτίωση στην απασχόληση.

Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ, οι μέσες ώρες εργασίας ανά εργαζόμενο έχουν μειωθεί σε όλες τις χώρες εκτός από τρεις από το σύνολο του ΟΟΣΑ και η αύξηση των πραγματικών μισθών είναι αρνητική στις Ηνωμένες Πολιτείες καθώς και σε πολλές άλλες οικονομίες.

Τώρα θυμηθείτε ότι αυτά τα τρομακτικά στατιστικά στοιχεία έρχονται μετά το μεγαλύτερο λεγόμενο “πακέτο κινήτρων” εδώ και δεκαετίες. Το μεγαλύτερο νομισματικό πείραμα, σε συνδυασμό με ένα άνευ προηγουμένου επίπεδο αύξησης του δημόσιου χρέους, άφησε τους εργαζόμενους φτωχότερους.

Τα χειρότερα δεν έχουν έρθει ακόμα.

Η έκθεση του ΟΟΣΑ προειδοποιεί ότι η πράσινη μετάβαση θα αυξήσει τον πληθωρισμό σε βασικά αγαθά και υπηρεσίες και θα προκαλέσει σημαντική μετατόπιση εργατικού δυναμικού με χαμηλή ειδίκευση.

(...) Ο κεϋνσιανισμός οδηγεί πάντα σε κακές επενδύσεις, κακή κατανομή κεφαλαίων, υψηλότερο χρέος και χειρότερα αποτελέσματα για τους εργαζόμενους και τη μεσαία τάξη για έναν πολύ απλό λόγο: οι κυβερνήσεις δεν έχουν καλύτερες ή περισσότερες πληροφορίες για τις απαιτήσεις της κοινωνίας και ξοδεύουν χρήματα που προέρχονται από κάποιον αλλού. (...)

Η εποχή των κεϋνσιανών σχεδίων τόνωσης έχει διαβρώσει τη μεσαία τάξη και δημιούργησε επίπεδα ρεκόρ δημόσιου χρέους.

Η πράσινη μετάβαση, το απόλυτο κεϋνσιανό σύστημα που επιβάλλει η κυβέρνηση από πάνω προς τα κάτω, θα προσθέσει επίμονο πληθωρισμό και εξαθλίωση.

Ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί το καθαρό μηδέν είναι να αφήσετε την τεχνολογία να ανθίσει, να επιτρέψετε στον ελεύθερο ανταγωνισμό και τις ανοιχτές αγορές να λειτουργήσουν με τον τρόπο τους και να δημιουργήσετε μια μετάβαση που ωφελεί την πλειοψηφία με φθηνότερα και καθαρότερα αγαθά και υπηρεσίες», καταλήγει ο οικονομολόγος.

[Πηγή](#)